

[Wilhelm.]

fra dette kendskab til den særlig store interesse der mener vi, at der er dokumenteret så betydelig en ulykkes- og uheldsfrekvens hos de yngste knallertkørere, at vi, som vi hele tiden har gjort, går ind for 16 års aldersgrænsen.

Svend Erik Hovmand (V):

Som jeg allerede nævnte det under forrige punkt, mener jeg, at vi også på dette område begiver os ind i en restriktion, som der ikke er behov for. Det store antal unge i 15 års alderen kører fornuftigt og pænt, og det store antal i denne aldersgruppe har virkelig behov for en knallert, for en cykel med hjælpemotor, for at komme til uddannelsesstederne, til ungdomsskolen og til andre gøremål, og det gælder specielt dem, der bor i tyndtbefolkede dele af landet.

Derfor er jeg glad ved, at hr. Otto Mørch åbenbart nu også kan tilslutte sig de tanker, som jeg gav udtryk for for et øjeblik siden, om en form for identifikation af vores knallertkørere. Jeg mener fortsat, at det er urimeligt, at 3 pct. bøller skal kunne ødelægge det for de 97 pct., som kører fornuftigt, og som har behov for at køre. Jeg mener, at vi bør overveje et sådant identifikationssystem gennemført og gerne sådan, at det er forsikrings-selskaberne, der administrerer det. Jeg tror, vi når langt ad den vej, og jeg tror, vi med en sådan nummerplade vil kunne undgå mange af de terrorlignende eksempler, som hr. Otto Mørch var inde på. Vi vil samtidig kunne undgå meget af det snyderi, der i øjeblikket foregår omkring forsikringerne, og endelig – og det er det vigtigste – vil vi kunne sikre, at den store gruppe af knallertkørere undgår de restriktioner, som vi i øjeblikket diskuterer.

Ordføreren for forslagsstillerne (Mette Madsen) (V):

Må jeg lige sige til hr. Svend Erik Hovmand, der fremførte, at de 15–16-årige har meget brug for knallerterne, at det kan man vel også sige om de 14–15-årige. Sådan kan man jo blive ved med at flytte det en tak gang på gang, så man til sidst får en helt uacceptabelt lav aldersgrænse for, hvem der må køre på knallert.

Så vil jeg også sige, at når man i de tyndtbefolkede egne har cyklet, fra man var 7 år, til man var 15 år, så er man i vældig god træning til at fortsætte et år til, og hvis vi fik aldersgrænsen for knallertførere hævet til 16 år, tror

jeg i hvert fald, at skolelægerne ville juble, når man tænker på de udtalelser, der er kommet om den kondition, de unge efterhånden har.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om anerkendelse og fuldbyrdelse af nordiske afgørelser om privatretlige krav og om ændring af retsplejeloven.

(Lovforslag nr. L 93. Fremsat 16/3 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Mette Groes (S):

Lovforslaget er et udtryk for nordisk samarbejde om indbyrdes anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen på det privatretlige område og har især praktisk betydning i sager om samkvemsret med børn. Det var til første behandling i januar 1977, men bortfaldt på grund af valget.

Det fremgår af ordførertalerne dengang, at alle så med velvilje på, at den eksisterende nordiske konvention fra 1932 blev afløst af denne lovgivning. Den socialdemokratiske gruppe imødeser derfor en hurtig og velvillig behandling af lovforslaget.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Som jeg fremhævede ved første behandling den 20. januar d. å. – det er Folketingstidende 1976–77, (1. samling) sp. 4012 – er fremskridtspartiet enig i, at anordningen af 11. maj 1933 om opfyldelse af den nordiske domskonvention nu bør erstattes af mere strømlinjede og tidsvarende bestemmelser. Der er utvivlsomt et praktisk behov for, at en række forlig, der hidtil ikke har kunnet fuldbyrdes, nu bliver omfattet af reglerne.

Vi har bebudet, at vi nok under udvalgsarbejdet har nogle spørgsmål, særlig om opfyldelsen af administrative afgørelser, om foræl-